

Måndagen den 29 april 2002

Skrämmande oljor och snälla akvareller

Moln över Satsån. Akvarell, Daga Wennerström.

Akvarellmålaren Daga Wennerström gör avbildande naturmotiv.

Oljemålaren Daga Wennerström gör lite lätt skruvade och ganska bisarra tavlor.

På Blå Porten finns båda med. Fast det är ju förstås samma.

Det är lite ovanligt med en konstnär som så konsekvent skiljer på sina uttryck.

Oljemålningarna är lite skrämmande och ganska burleska. Lite knäppa, säger hon själv.

Skrämmande snällt

Som den glada elefanten, med snälla pigga serieteckningsögon - men snabeln? Kommer man för nära sugs man kanske in och förevinner för gott. Bakom den snälla yta lurar något annat, något obehagligt, mörkt och jättefärligt.

Ett stilleben består av en docka som saknar ena handen, i den andra håller den ett överdimensionerat öga, ett annat stilleben visar några jättelika bestick, och en sko. De är lite lätt absurda.

En flicka försöker äta med en enorm gaffel, så stor att den inte ryms i munnen. Kanske är det en bild av frosseri,

Elefant, Olja, Daga Wennerström

kanske har hon bara råkat välja fel redskap. Det är inte alltid så lätt att göra det rätta. Hennes oljor visar

praktisk sak

Akvarellerna saknar den döva undertonen.

Själv säger hon att det hela är en praktisk sak. Hon målar sina landskap

ute, aldrig nås in i ateljén. Hela poängen är att sitta i landskapet, att vara där.

Akvarellerna kräver koncentration, det går inte att vela eller ändra i efterhand. Målrat är målrat. Men Daga eftersträvar en akvarellkänsla också i sina oljemålningar. Hon spar ut duk, ändrar sällan och målar med lätta tunna

drag. Hon visar också några porträtt, målade i en teknik som kallas alla prima, vilket innebär att man påbörjar och avslutar målningen vid ett och samma tillfälle.

Karin Asmundsson

Daga Wennerström
Blå Porten, Alby